

รับที่..... 21751.....

ถึง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
(สำนักบริหารงานกลาง)

เรื่อง..... จอกล่าวตา นลฑารองเอก กิตติรัฐ นินธ์เพ็ร์ กับพว.....

รับวันที่..... 24 มิ.ย. 2567..... เวลา..... 12.25..... น.

ผู้รับ..... .....

โทร ๐.๒๕๒๘ ๔๘๐๐ ต่อ ๔๙๙๕, ๑๑๓๐

สำเนาฉบับ

เลขที่ ๘/๑๔๗-๑๔๘ อเวนิว ซิกซ์ตี
วิภาวดี ๖๐ แขวงตลาดบางเขน
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอกล่าวหา พลตำรวจเอก กิตติรัฐ พันธุ์เพชร กับพวก
กราบเรียน ประธานกรรมการ ป.ป.ช. (พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ)
ขอกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

ข้อ ๑. ผู้กล่าวหา พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล รับราชการตำรวจ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ต่อมาวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหากับพลตำรวจเอกต่อศักดิ์ สุขวิมล
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี นอกสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตาม
เอกสารแนบท้าย ๑)

ข้อ ๒. ผู้ถูกร้องที่ ๑ พลตำรวจเอก กิตติรัฐ พันธุ์เพชร ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ต่อมาวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๘/
๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
โดยให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน (ตามเอกสารแนบท้าย ๒) ผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะที่
เป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจ
แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๖๓ (๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๓) เป็น
ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา

ผู้ถูกร้องที่ ๒ พลตำรวจโท อภิชาติ สุริบุญญา ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและ
คดี ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีหน้าที่และอำนาจ และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๖๖ (๑) บริหารราชการของกองบัญชาการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและ
ประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร.และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๓) หน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตามที่
กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ
ก.ต.ช. ก.ตร.และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ มาตรา ๕ ข. (๕) กำหนดให้สำนักงานกฎหมายและคดี มีหน้าที่
และอำนาจ (ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ
ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานกฎหมายและคดีและหน่วยงานใน
สังกัด (ข) ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง
ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้รับหนังสือ
AS.
๒๕ มิ.ย. ๖๗

ผู้ถูกร้องที่ ๓ พลตำรวจตรี อภิสิทธิ์ หวัหัจฉิน ตำแหน่ง ผู้บังคับการ กองวินัย ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีหน้าที่และอำนาจ และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๖๘ (๑) บริหารราชการของกองบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร.และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๒) หน้าที่และอำนาจของกองบังคับการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร.และสำนักงานตำรวจแห่งชาติแห่งชาติ โดยกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอย่างอื่นหรือในระดับต่ำลงไป ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ข้อ ๓ ๑. (๑๔) กำหนดให้กองวินัย มีหน้าที่และอำนาจ ๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การตรวจพิจารณาสำนวนวินัยข้าราชการตำรวจ ๒) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย ปัญหาข้อเท็จจริง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจ ๓) รายงานการดำเนินการวินัยข้าราชการตำรวจที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงไปยัง ก.ตร. ๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎ ก.ตร. ๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๓. เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึง ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ขณะที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำรงตำแหน่งเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้มีพฤติการณ์ การกระทำ ที่เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยมีเจตนาไม่ควบคุมสั่งการให้มีการตรวจสอบการกระทำของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนในคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนโดยเร็ว เพื่อต้องการกลั่นแกล้งให้ผู้กล่าวหา ต้องโทษทางอาญา และมีการใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ และระเบียบที่เกี่ยวข้องออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา และออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัย (ตามเอกสารแนบท้าย ๓) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำดังกล่าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ทั้งนี้ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ มีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งผู้กล่าวหา เพื่อแสวงหาประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้ผู้กล่าวหาได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง เสียโอกาสความเจริญก้าวหน้าในชีวิตรับราชการและสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเดิมผู้กล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีอาวุโสลำดับที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๑ มีอาวุโสลำดับที่ ๒ จะกลับกลายเป็นผู้มีอาวุโสลำดับที่ ๑ แทนผู้กล่าวหา และจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในการได้รับคัดเลือกแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในวาระการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๖๗ นี้ โดยรายละเอียดพฤติการณ์ของผู้ถูกร้องที่ ๑ จะได้กล่าวในลำดับถัดไป

ข้อ ๔. สำหรับเกี่ยวกับพฤติการณ์ในการทำความผิดของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ นั้น จะปรากฏตามรายละเอียดในข้อ ๕

แต่ทั้งนี้ ในรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เกี่ยวกับคำร้องในเบื้องต้น สืบเนื่องมาจากขณะที่ผู้กล่าวหาดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เรียงลำดับอาวุโสจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับที่ ๑ พลตำรวจเอก รอย อิงคไพโรจน์, ลำดับที่ ๒ ผู้กล่าวหา, ลำดับที่ ๓ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และลำดับที่ ๔ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้กล่าวหาจึงเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเรียงตามลำดับโดยยึดหลักอาวุโสมากกว่าผู้อื่นรองจาก พลตำรวจเอก รอย อิงคไพโรจน์ โดยเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการที่ ๔ ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งทำงานใกล้ชิดกับ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ ให้ดำเนินคดีอาญากับผู้เกี่ยวข้องเว็บไซต์พันทอนไลน์ตามคดีอาญาที่ ๔๖๘/๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ก่อนที่มีการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ เพื่อคัดเลือกแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพียง ๒ วัน เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการที่ ๔ ดังกล่าว ได้นำหมายจับศาลอาญากรุงเทพใต้จับกุมผู้ต้องหาที่เป็นข้าราชการตำรวจจำนวน ๘ คน คือ พลตำรวจตรี นำเกียรติ ธีระโรจนพงษ์, พันตำรวจเอก ภาคภูมิ พิศมัย, พันตำรวจเอก เขมรินทร์ พิศมัย, พันตำรวจเอก อาริศ คุประสิทธิ์รัตน์, พันตำรวจโท คริชฐ์ ปริยะเกตุ, พันตำรวจตรี ชานนท์ อ่วมทร, สิบตำรวจเอก ณัฐวุฒิ หวัดแนว และ สิบตำรวจเอก อภิสิทธิ์ คนยงค์ พร้อมทั้งมีการเข้าตรวจค้นบ้านพักของผู้กล่าวหาในวันเดียวกัน แต่ไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย จนกระทั่งวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ มีการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ เพื่อคัดเลือกแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพียง ๒ วัน ในวันประชุมก่อนเข้าสู่วาระการประชุมมีนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ก.ตร. ได้หารือเรื่องการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แทน พลตำรวจเอกดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ ที่จะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ จนมีความเห็นให้เลื่อนการคัดเลือกแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ออกไปก่อนและให้ พลตำรวจเอก รอย อิงคไพโรจน์ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่มีอาวุโสลำดับที่ ๑ รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่เมื่อเข้าสู่วาระการประชุมก็พบว่า นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้เลื่อนวาระการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเดิมอยู่ในวาระที่ ๖๖ เป็นวาระสุดท้ายขึ้นมาพิจารณาเป็นวาระแรก และคัดเลือกรายชื่อ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล อาวุโสลำดับสุดท้าย ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เมื่อ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแล้ว ได้มีคำสั่งให้โอนสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๔๖๘/๒๕๖๖ ไปยังกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ รับไว้เปลี่ยนเป็นคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ และมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๕๙๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนรับผิดชอบคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ ดังกล่าว จากนั้นในเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการที่ ๔ ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๕๙๓/๒๕๖๖ ได้มีการนำพยานหลักฐานและผู้ต้องหาที่เป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ ของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ ดังกล่าวและต่อมาได้ส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไปแล้ว ไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ให้ดำเนินคดีผู้กล่าวหาเกี่ยวกับมีส่วนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับเว็บไซต์พันทอนไลน์ชื่อ BNKMASTER ตามคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาล

เตาปูนอีก ในส่วนของข้าราชการตำรวจทั้ง ๘ คนที่ถูกออกหมายจับและถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ แล้วนั้น พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๗๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ และกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๙๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการตำรวจทั้ง ๘ คน ดังกล่าว (ตามเอกสารแนบท้าย ๔) และต่อมาช่วงกลางเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ มีการออกหมายเรียกผู้กล่าวหาให้ไป พบพนักงานสอบสวน ผู้กล่าวหาจึงใช้สิทธิร้องขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาเว็บพันออนไลน์ BNKMASTER ในคดีอาญา ๓๙๑/๒๕๖๖ ที่เข้าช้อนกับคดีอาญา ๗๒๔/๒๕๖๖ ซึ่งเป็นอำนาจการสอบสวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามกฎหมาย จนปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะว่า พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล กับผู้กล่าวหา มีความขัดแย้งกันตั้งแต่ก่อนและหลังการคัดเลือกแต่งตั้ง พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ หลังจากนั้นในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนหัวราชอาณาจักร จึงได้นั่งโต๊ะแถลงข่าว มีการประกาศออกสื่อมวลชนทั่วไปใน แนวทางว่า "ตนเองกับผู้กล่าวหาไม่มีความขัดแย้งกัน ส่วนเรื่องที่มีการกล่าวหาผู้กล่าวหา นั้น จะส่งสำนวนการ สอบสวนทุกคดีไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ" และในวันเดียวกัน นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ก็ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล และผู้กล่าวหาไปปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ (ตามเอกสารแนบท้าย ๕) และมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๙/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายกรณีปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะเกี่ยวกับความขัดแย้งในเรื่อง คดีของบุคลากรภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตามเอกสารแนบท้าย ๖) พร้อมกับมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ (ตามเอกสารแนบท้าย ๖) ต่อมา ผู้กล่าวหาจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ตรวจสอบการกระทำของคณะพนักงานสืบสวน สอบสวนว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่และขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.(ตามเอกสารแนบท้าย ๗) ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๑ จะต้องรับเรื่องไว้พิจารณาและแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นให้ผู้ กล่าวหาทราบภายใน ๗ วันนับแต่ได้รับหนังสือ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ บทที่ ๒ การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖ การสอบสวน ที่ต้องแจ้งผลการดำเนินการ เบื้องต้นให้ผู้กล่าวหาทราบภายใน ๗ วัน (ตามเอกสารแนบท้าย ๘) แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้ดำเนินการดังกล่าว ผู้กล่าวหาจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ เน้นย้ำให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะ พนักงานสืบสวนสอบสวนและขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อ พิจารณาตามกฎหมาย (ตามเอกสารแนบท้าย ๙) แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ยังไม่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาทราบ โดยเร็วอีก โดยในระหว่างนั้นเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ พนักงานสอบสวนได้ขอศาลอาญาออกหมายจับผู้กล่าวหา ว่ากระทำความผิดฐาน "สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการทำ ผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันฟอกเงิน" และมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้กล่าวหาจะหลบหนี ตามหมายจับที่ ๑๓๙๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาได้เข้ามามอบตัวต่อ พนักงานสอบสวนในวันเดียวกันเพื่อใช้สิทธิต่อสู้คดีตามกฎหมาย ซึ่งต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยอำนาจตามความใน

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๓๙ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพวก และยังอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ ออกคำสั่งที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพวกที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน ออกจากราชการไว้ก่อนในวันเดียวกัน โดยในวันเดียวกันผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้สัมภาษณ์และโฆษกสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังเปิดเผยหลังออกคำสั่งดังกล่าวว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้เสนอเรื่องให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ และที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ หลังจากนั้นในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗ คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่ ๕๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาตามกฎหมายทันที เมื่อผู้กล่าวหาตรวจสอบการออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหาและสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนก็พบว่า เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยภาพความขัดแย้งระหว่าง พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล และผู้กล่าวหา มีเจตนาไม่ควบคุมกำกับดูแลการสอบสวน มีการประวิงเวลาไม่สั่งการให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามอำนาจหน้าที่ เพื่อรอโอกาสให้พนักงานสอบสวนขอศาลออกหมายจับผู้กล่าวหา และใช้เป็นเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้กล่าวหา แล้วนำเหตุของการถูกตั้งกรรมการสอบสวนนั้นสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยมีเจตนาให้ ผู้กล่าวหาได้รับความเสียหาย และเพื่อหวังผลประโยชน์ให้ตนเองเป็นผู้มีอาวุโสระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลำดับที่ ๑ แทนผู้กล่าวหา ซึ่งจะทำให้มีโอกาสได้รับการคัดเลือกแต่งตั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แทน พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล โดยมีการละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ตามประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติในเรื่องการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนและสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน และตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ บทที่ ๒ การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖ การสอบสวน ที่ต้องแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นให้ผู้ร้องเรียนทราบภายใน ๗ วัน

ข้อ ๕. สืบเนื่องจากข้อเท็จจริงตามข้อ ๔ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดังกล่าวในข้อ ๒ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นมา ภายหลังจากผู้กล่าวหาและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้รับคำสั่งนายกรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ได้มีพฤติการณ์การกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันอีก กล่าวคือ

๕.๑ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา เป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งโดยไม่ชอบและเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า ในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจได้มีการบัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย มาตรา ๑๑๗ ถึงมาตรา ๑๓๒ โดยมีการ

กำหนดขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย ดังนี้ มาตรา ๑๑๗ บัญญัติว่า เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่พิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรจะให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อนก็ได้ ในการสืบสวนข้อเท็จจริงจะมอบหมายให้บุคคลหนึ่งหรือหลายคนช่วยกันดำเนินการสืบสวนก็ได้... มาตรา ๑๑๘ บัญญัติว่า เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๑๑๗ แล้ว ถ้าฟังได้ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๔ โดยเร็ว ในกรณีที่มีการสืบสวนให้นำผลการสืบสวนมาใช้ประกอบการพิจารณาสั่งการ มาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๒๔ หรือมาตรา ๑๒๕ แล้วแต่กรณี ถ้าฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง... และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๓ กำหนดว่า เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัย หากผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วไม่มีมูลหรือมีมูลเพียงพอที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยและสามารถสั่งการได้ในกรณีเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการไปภายในอำนาจโดยไม่ต้องสืบสวนข้อเท็จจริง แต่ถ้าจะสืบสวนข้อเท็จจริงก็ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการสืบสวนข้อเท็จจริงที่กำหนดในกฎ ก.ตร.นี้

จากข้อกำหนดดังกล่าว ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยตามลำดับ ดังนี้ (๑) มีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัย (๒) ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ (๓) ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน (๔) ในการสืบสวนข้อเท็จจริง ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริง (๕) ถ้าเห็นว่าไม่มีมูลกระทำผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๑๙ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้

จะเห็นได้ว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดจะถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว กล่าวคือ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ หรือดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว จึงจะพิจารณาว่ามีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๖๖ ข้อ ๓๑ ที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อคณะกรรมการสืบสวนหรือผู้สืบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสืบสวนประชุมพิจารณา ลงมติหรือผู้สืบสวนพิจารณา ดังนี้ (๑) กรณีมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ถ้ามีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (๒) กรณีมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นความผิดกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้โทษสถานใด (๓) การสืบสวนมีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีต้องรับผิดชอบทางแพ่งอยู่ด้วยหรือไม่” (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๐) ในการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในการพิจารณาว่าควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำผิดวินัยหรือไม่ ต้องมีการยึดหลักนิติรัฐและนิติธรรมในการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งก่อนที่จะมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สอดคล้องกับที่ผู้กรรณที่ ๑ ได้เคยให้สัมภาษณ์ออกสื่อสังคมปรากฏจาก You Tube ช่อง VOICE TV เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ จาก

กรณีผู้กล่าวหาถูกกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับเว็บพันออนไลน์ BNKMASTER จนถูกดำเนินคดีอาญาว่า “ทุกอย่างมีกระบวนการขั้นตอนที่จะพิจารณาคดีครับ เราจะพิจารณาว่าเอาแบบนี้เลยไม่ได้ครับ จะมีกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ที่ผมเองในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามครับ เราแยกเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ก่อนนะครับ ท่านรองสุรเชษฐ์ มาปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักนายถูกต้องมั๊ยครับ ก็เป็นกรณีที่ท่านปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่ในคำสั่งได้ระบุไว้ชัดเจนว่าการรับเงินเดือน เงินพิเศษ เงินประจำตำแหน่ง สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้อำนาจจากต้นสังกัด ดังนั้นผมยังเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านรองสุรเชษฐ์ตามกฎหมายนะครับ เมื่อผมเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายแล้ว การพิจารณาในเรื่องของวินัยเป็นหน้าที่ของผมตามมาตรา ๑๐๕ ที่กฎหมายตำรวจปี ๖๕ ออกมา ในกระบวนการขั้นตอนจะต้องได้รับรายงานจากคณะกรรมการสอบสวนของนครบาล ๓ ฉบับ ซึ่งขณะนี้ยังไม่รายงานมา ฉบับที่ ๒ ท่านรองสุรเชษฐ์จะต้องรายงานตนต้องคดี ทั้งสองเส้นทางนี้ เป็นไปตามระเบียบตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีซึ่งกำหนดไว้ อย่างชัดเจน เมื่อสองรายงานนี้มาที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะต้องรายงานมาที่กองคดีอาญา เมื่อกองคดีอาญาได้รวบรวมก็จะรายงานมาให้ผมเพื่อพิจารณาเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด แต่ในขณะเดียวกัน กองวินัยก็ต้องรายงานผมเช่นกัน โดยเอารายงานทั้งสองทางซึ่งประกอบด้วยเหตุ พฤติการณ์ ความรุนแรงแห่งคดีนำมาประกอบการพิจารณา ในฐานะฝ่ายอำนวยการ ให้รักษาการ ผบ.ตร.ได้พิจารณา การพิจารณาก็จะดูว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัยเกิดขึ้นหรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติปี ๖๕ ซึ่งเป็นขั้นเป็นตอน เมื่อกองวินัยได้ประมวลขึ้นมาว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัย ก็เป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชาคือผมจะต้องพิจารณาว่าตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏและให้โอกาสผู้ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงได้ชี้แจงนะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในขั้นตอนกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จะยังไม่มีมีการพิจารณาเรื่องของการพักราชการ ออกราชการ หรือสำรองราชการไว้ก่อน เพราะเป็นการปฏิบัติภายใต้กฎ ก.ตร.ที่กำหนดไว้ เข้าใจนะครับ การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ต้องใช้ระดับไม่ต่ำกว่าที่มียศต่ำกว่าท่านรองสุรเชษฐ์ ซึ่งผมต้องไปพิจารณาว่าจะมอบหมายให้ใครนะครับ ยังไม่ถึงกระบวนการนั้น แต่หากการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏเหตุออกมาว่ามีการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงเกิดขึ้นนะครับ ก็จะไปเข้าอีกบทบัญญัติของมาตรา ๑๑๔ ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ว่าจะต้องมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทางวินัยอีกระดับหนึ่ง มันจะเป็นเลเวลขึ้นมาจะครับ ในขั้นตอนนี้ละครับก็จะเป็นการใช้ การพิจารณาว่าเข้าเงื่อนไขในกฎ ก.ตร.หรือไม่ เข้าองค์ประกอบที่บัญญัติไว้ในกฎหมายตำรวจปี ๖๕ หรือไม่ ในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งมันมีกำหนดไว้อยู่แล้ว ผมจะไม่ใช้ดุลยพินิจที่นอกเหนือไปกว่านี้เลยนะครับ ก็จะมาประกอบการพิจารณาว่าการตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทางวินัยจะต้องให้พักหรือให้ออกหรือสำรองหรือไม่ อยู่ขั้นตอนนั้นครับในกระบวนการนั้น แค่นั้นเองครับ แล้วก็ทั้งหมดนี้ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนของการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงด้วย ซึ่งอยากให้ทุกท่านได้แยกออกระหว่างเรื่องอาญากับเรื่องวินัย ครับ” (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๑) จะเห็นได้ว่า จากบทสัมภาษณ์ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ทราบขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยเป็นอย่างดีว่า “เป็นเรื่องที่ตนเองในฐานะผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏและให้โอกาสผู้ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงได้ชี้แจง และในการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ต้องใช้ระดับไม่ต่ำกว่าที่มียศต่ำกว่าผู้กล่าวหา หากการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏเหตุออกมาว่ามีการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงเข้าบทบัญญัติของมาตรา ๑๑๔ จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทางวินัยในขั้นตอนต่อไป” โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังให้สัมภาษณ์ยืนยันอีกว่า “ผมจะไม่ใช้ดุลยพินิจที่นอกเหนือไปกว่านี้เลยนะครับ ก็จะมาประกอบการพิจารณาว่าการตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทางวินัยจะต้องให้พักหรือให้ออกหรือสำรอง

หรือไม่” แต่ต่อมาวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ปรากฏข้อเท็จจริงจากภาพของข่าวตามสื่อสังคมออนไลน์ช่วงเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้เดินทางเข้าไปรายงานนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ที่ทำเนียบรัฐบาลว่าตนเองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและมีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับเว็บพันออนไลน์ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาที่ไปปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรีให้กลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังข้อความในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ที่ระบุว่า “โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รายงานว่าได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งกรรมการสอบสวน พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กับพวก กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นไปอย่างโปร่งใส...” (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๒) จนนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ ดังกล่าว สั่งให้ผู้กล่าวหากลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และในช่วงเย็นของวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ พบว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้กล่าวหา และมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนในวันเดียวกันทันที

พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่เลือกกระทำการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้กล่าวหา เพื่อเร่งรีบใช้เป็นฐานในการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนในวันเดียวกัน โดยไม่ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยที่ควรต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ทราบกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีการกระทำที่ข้ามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ไม่เคยให้โอกาสผู้กล่าวหาชี้แจงหรือแสดงพยานหลักฐานเรื่องที่ถูกพาดพิงว่ามีส่วนร่วมในการกระทำการในเรื่องที่ทำการสอบสวนนั้นก่อน อันแสดงถึงความไม่โปร่งใสในการสอบสวนพิจารณามาตั้งแต่ต้น การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงเป็นการกระทำที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหาและบุคคลอื่น ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต รวมทั้งมีการใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กล่าวหาโดยไม่ถูกต้องหรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อผู้กล่าวหา

นอกจากนี้หากจะพิจารณาในแง่กฎหมายตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๓ ที่อาจให้อำนาจดุลพินิจแก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าสามารถพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลเพียงพอที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาได้โดยไม่ต้องสืบสวนข้อเท็จจริงก็ตาม แต่ก็มีได้หมายความว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ จะใช้อำนาจดุลพินิจนั้นอย่างไรก็ตามอำเภอใจก็ได้ การใช้ดุลพินิจต้องตั้งอยู่บนความสุจริต มิใช่เพื่อผลประโยชน์ของผู้ใช้ดุลพินิจที่แอบแฝงอยู่ โดยเฉพาะการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เป็นเรื่องของผู้ถูกร้องที่ ๑ ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ไม่อาศัยช่องทางของกฎหมายในการกลั่นแกล้งผู้กล่าวหาเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น เพราะแม้คำสั่งดังกล่าวจะยังไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้กล่าวหาโดยตรงก็ตาม แต่คำสั่งดังกล่าวก็จะเป็นฐานที่มาในการออกคำสั่งอื่น ๆ ที่กระทบสิทธิของผู้กล่าวหา หากการใช้ดุลพินิจดังกล่าวไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายและไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ การอาศัยเหตุว่ากรณีมีมูลเพียงพอที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาได้เป็นไปโดยสุจริตหรือไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานสนับสนุนเพียงพอแล้ว ก็เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เมื่อข้อเท็จจริงพบว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มี

การออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้กล่าวหา เพื่อใช้เป็นฐานที่มากในการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิต่าง ๆ ของผู้กล่าวหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน การได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มพิเศษและค่าเบี้ยประชุม รวมถึงความเสียหายทางจิตใจนั้น โดยในรายละเอียดของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่มีการตั้งข้อกล่าวหาว่าผู้กล่าวหากระทำผิดตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตราใด เรื่องใด การพิจารณาในเบื้องต้นก็ไม่พบว่ามี การสรุพยานหลักฐานและระบุเหตุผลว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้กล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอย่างไร และผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่ให้ผู้กล่าวหามีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนตั้งผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้เคยให้สัมภาษณ์ไว้ก่อน เพราะหากผู้ถูกร้องที่ ๑ เห็นว่ามีมูลเพียงพอที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๑ คงไม่ต้องให้สัมภาษณ์ตั้งแต่แรกในแนวทางว่า "จะต้องพิจารณาดังคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏและให้โอกาสผู้ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงได้ชี้แจง การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็จะต้องใช้ระดับไม่ต่ำกว่าที่มียศต่ำกว่าท่านรองสุรเชษฐ์ แต่หากการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏเหตุออกมาว่ามีการกระทำผิดวินัยร้ายแรงเกิดขึ้น ก็จะไปเข้าอีกบทบัญญัติของมาตรา ๑๑๙ ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ จะไม่ใช่ดุลพินิจที่นอกเหนือไปกว่านี้ ทั้งหมดนี้ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนของการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจง" นอกจากนี้ในการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ก็เป็นการออกคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ บัญญัติไว้ ซึ่งผู้กล่าวหาจะชี้ให้เห็นถึงพฤติการณ์และการกระทำที่ไม่ถูกต้องของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในส่วนของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ตามรายละเอียดในข้อ ๕.๕ ข้อ ๕.๖ และข้อ ๕.๗ ที่จะกล่าวต่อไป อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจทั้ง ๘ คนที่ถูกดำเนินคดีอาญาที่ ๔๖๘/๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ ในข้อหาเกี่ยวข้องกับเว็บไซต์พนันออนไลน์จนถูกศาลอาญาออกหมายจับเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ดังที่ได้กราบเรียนข้างต้นไปก่อนแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ใช้เวลาในการพิจารณามีความเห็นเบื้องต้นถึง ๔ เดือนเศษ จึงมีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการตำรวจทั้ง ๘ คนเท่านั้น เพื่อให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๘ คนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อนที่จะมีการชี้มูลว่าควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ยังไม่มีการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเช่นเดียวกันกับผู้กล่าวหาที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาทันที ฉะนั้น การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยเหตุว่า กรณีมีมูลเพียงพอที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้กล่าวหา มิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานสนับสนุนเพียงพอ จึงเป็นกรณีที่ไม่มีความมูลเพียงพอที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา อันเป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งโดยไม่ชอบตามมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบข้อ ๓ ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๖๕ ดังนั้น การออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๓

ทำหน้าที่เป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกด้านการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่มีการเสนอแนะให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการที่ควรต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน แต่กลับเสนอเรื่องให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาทันที ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๒ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา โดยไม่มีการตั้งข้อกล่าวหา ตามกรอบของกฎหมาย

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า นอกจากผู้ถูกร้องที่ ๑ จะออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาโดยใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมายตามความละเอียดในข้อ ๕.๑ แล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ไม่มีการตั้งข้อกล่าวหาตามกรอบของกฎหมายอีกด้วย กล่าวคือ ในการรักษาวินัยข้าราชการตำรวจ ได้กำหนดให้ข้าราชการตำรวจต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติหรือต้องไม่กระทำการอันเป็นข้อห้ามตาม มาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ดังต่อไปนี้ (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดเสียหายแก่ราชการ (๒) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย... มาตรา ๑๑๒ บัญญัติว่า การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ การกระทำความผิดต่อไปนี้ (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย (๒) ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่ ก.ตร. กำหนด (๓) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ (๔) ดุหมั่นเหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ (๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๖) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (๗)... มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๒๔ หรือมาตรา ๑๒๕ แล้วแต่กรณี ถ้าฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง...

จากข้อกำหนดดังกล่าวในการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๔ ต้องเป็นกรณีมีการ "ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง" ซึ่งในการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรงนั้น ต้องมีผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามมาตรา ๑๑๒ หรือเป็นการกระทำความผิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามมาตรา ๑๑๑ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเท่านั้น เมื่อพิจารณาจากคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหา ไม่พบว่ามีการกล่าวหาว่าผู้กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องใด มีเพียงบรรยายพฤติการณ์ปรากฏความในวรรคสาม แผ่นที่ ๒ ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ว่า “พันตำรวจโท คริษฐ์ ปริยะเกตุ สั่งการให้ สิบตำรวจเอก ณัฐวุฒิ หวัดแวว หรือสิบตำรวจเอก ณัฐนันท์ ชูจักร ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ให้นำเงินสดใส่ซองแล้วนำไปวางบนโต๊ะทำงานซึ่งอยู่ภายในบ้านพักของพลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล...โดยศาลอาญาอนุมัติให้ออกหมายจับพลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล ตามหมายจับศาลอาญาที่ ๑๓๙๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗” โดยในคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนผู้กล่าวหาในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น ไม่ได้มีการตั้งข้อกล่าวหาผู้กล่าวหาว่าได้กระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติหรือกระทำการอันเป็นข้อห้ามใดที่เข้าเหตุหรือเงื่อนไขการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๒ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ในการตั้งข้อกล่าวหาจึงเป็นขั้นตอนเริ่มแรกของกระบวนการสอบสวนวินัย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำของตนนั้นเป็นความผิดวินัยเรื่องใดและเข้าใจถึงการกระทำของตนเอง เมื่อกฎหมายกำหนดเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนต้องมีกรณีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นตามมาตรา ๑๑๙ ก่อน ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงต้องเลือกที่จะมีดุลพินิจในการออกคำสั่งที่กฎหมายให้อำนาจไว้เท่านั้น แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ กลับมีดุลพินิจและใช้มาตรการการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหา โดยยังไม่มีการกล่าวหาว่าผู้กล่าวหากระทำผิดวินัยร้ายแรงตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑๒ เรื่องใด ในกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่มีการกล่าวหาว่าผู้กล่าวหาทำผิดวินัยร้ายแรงกรณีใดและตามบทบัญญัติกฎหมายมาตราใด จึงเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ มีเจตนาใช้ดุลพินิจและอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหา เป็นการไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๑๙ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๓ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายอำนวยการด้านการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ได้ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการพิจารณาว่าผู้กล่าวหากระทำผิดวินัยร้ายแรงกรณีใดและตามบทบัญญัติกฎหมายมาตราใด แต่กลับเสนอเรื่องให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหาทันที ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๓ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยอาศัยเหตุการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีผลให้คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัย โดยอาศัยเหตุว่าผู้กล่าวหาทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามข้อ ๕.๑ ข้อ ๕.๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ นำข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาใช้เป็นฐานในการมีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน จึงมีผลให้คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ที่สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑

ก็ย้งนำคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ มาใช้บังคับกับผู้กล่าวหา จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

๕.๔ จากข้อเท็จจริงตามข้อ ๕.๓ เมื่อรับฟังได้ว่าคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ อีก แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้กล่าวหาได้ตรวจสอบรายละเอียดในการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็พบว่ามีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้กล่าวหาเห็นว่า การมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ของผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ และกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ มีการใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มีหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันมีเจตนาให้ผู้กล่าวหาและผู้อื่นได้รับความเสียหาย ปรากฏตามรายละเอียดในข้อ ๕.๕ ข้อ ๕.๖ และข้อ ๕.๗

๕.๕ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นผู้ลงนามในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยอ้างว่า มีกรณีอุกฉกรรกรรมการสอบสวน ถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้ ดังที่ระบุในคำสั่งดังกล่าวตรงวรรคสองไว้ว่า “มีกรณีอุกฉกรรกรรมการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับเว็บพอร์ทัลออนไลน์ ชื่อ BNKMASTER จนถูกดำเนินคดีอาญาและถูกศาลอาญาออกหมายจับในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และมีเหตุผลให้พักราชการได้ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๑) คือ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา โดยผู้กระทำความผิดเป็นข้าราชการตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา แต่กลับต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญาเสียเอง ซึ่งเป็นคดีสำคัญ ย่อมส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนและภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างร้ายแรง ถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้ ประกอบกับได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว” นั้น

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ ที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีอุกฉกรรกรรมการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร.แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ (๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่

ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น (๓) ...” จะเห็นได้ว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เป็นเหตุจะสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน จะต้องประกอบด้วย ๒ เงื่อนไขหลัก ดังนี้ เงื่อนไขแรกต้องมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดของการสั่งพักราชการคือ ๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือ ๒) ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือ ๓) ถูกฟ้องคดีอาญา และเงื่อนไขที่สองคือ ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ ซึ่งผู้กล่าวหาและข้าราชการตำรวจที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ได้ถูกคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนกล่าวหาว่ากระทำความผิด ในความผิดฐาน “สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันและเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันฟอกเงิน” ตามคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน มาตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๖ โดยเฉพาะในรายของ พันตำรวจโทศรีษต์ ปรียะเกตุ ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วยนั้น ได้ถูกต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามคดีอาญาตามคดีอาญา ๔๖๘/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ โดยถูกจับกุมตามหมายจับศาลอาญากรุงเทพใต้เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ มาก่อน จนกระทั่งพันตำรวจโทศรีษต์ฯ ถูกดำเนินคดีอาญาเพิ่มเติมตามคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ในความผิดเกี่ยวเนื่องกัน และยังถูกศาลอาญาออกหมายจับที่ ๔๕๔๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ ซึ่งมีระยะเวลาว่างเลยมาตั้งแต่ถูกต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีแรกจนถึงปัจจุบัน ๘ เดือนเศษ นอกจากนี้ยังมีในรายของ พันตำรวจเอก กิตติชัย สังขถาวร รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา, สิบตำรวจเอก ณัฐวุฒิ หวัดแวว และสิบตำรวจเอก ณัฐนันท์ ชูจักร ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเช่นเดียวกัน ได้ถูกกล่าวโทษต้องหาว่ากระทำความผิดอาญามาก่อน จนต่อมาศาลอาญาออกหมายจับที่ ๑๐๖๓/๒๕๖๗, ๑๐๖๔/๒๕๖๗, ๑๐๖๕/๒๕๖๗ ตามลำดับในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗ อีก และเนื่องจากมีการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนว่าผู้กล่าวหาเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดดังกล่าวด้วย แสดงได้ว่าผู้กล่าวหาถูกต้องหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดอาญาในคราวเดียวกันมาตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๖

โดยหากพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๓ ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ดังกล่าวข้างต้น การต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาถือเป็นเหตุหนึ่งในเงื่อนไขแรกที่เขาหลักเกณฑ์ของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่แรกแล้ว แต่ผู้มีอำนาจพิจารณาการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในขณะนั้น คือ พลตำรวจเอกต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ, ผู้บัญชาการ และผู้บังคับการ ของข้าราชการตำรวจที่ถูกต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาใกล้ชิดโดยตรงก็ไม่ได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ทั้ง ๆ ที่ปรากฏเป็นภาพของข่าวอย่างต่อเนื่องว่ามีผู้ใดร่วมกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับเว็บพันออนไลน์ BNKMASTER บ้าง และยังเห็นชัดเจนได้จากข้อความที่ระบุในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ในวรรคสาม ที่มีการบรรยายพฤติการณ์ให้เหตุผลในการออกคำสั่งดังกล่าวในลักษณะว่า มีการพบและพาดพิงถึงการกระทำผิดของผู้กล่าวหา กับพวกที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมาตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๖ แล้ว ซึ่งผู้กล่าวหา กับพวกก็ได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวนของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไปยังผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ การที่ผู้มีอำนาจพิจารณาการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออก

จากราชการไว้ก่อนในขณะนั้นไม่ได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แสดงให้เห็นว่าผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพวกไม่ได้อยู่ในหน้าที่ราชการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ที่ต้องเข้าเงื่อนไขที่สองของการสั่งพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนคือ “ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ” จึงยังคงให้ผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพวกอยู่ในหน้าที่ราชการ ได้รับเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามระเบียบเช่นเดิมต่อไป ไม่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับก่อนที่ผู้กล่าวหาจะถูกผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้กล่าวหาได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ไม่ได้มีหน้าที่ในงานตำรวจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญาแต่อย่างใด แม้กระทั่งในการปฏิบัติราชการหรือการทำหน้าที่ของผู้กล่าวหาในเรื่องต่าง ๆ ขณะอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็มีได้เกิดจากหน้าที่และอำนาจตามตำแหน่งของผู้กล่าวหาโดยตรง แต่เกิดจากการกำหนดหรือได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทั้งสิ้นดังความในมาตรา ๖๔ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ที่บัญญัติไว้ว่า “ให้มีรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองจเรตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดหรือมอบหมาย” อีกทั้งในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ที่ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่มีเหตุผลเพียงพอว่าที่แสดงให้เห็นว่า ในขณะที่ผู้กล่าวหาอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีหรือกลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ผู้กล่าวหาที่มีความบกพร่องจากการปฏิบัติงานหรือมีความประพฤติเสียหาย ไม่อยู่ในกรอบระเบียบและวินัยของตำรวจ หรือประพฤติปฏิบัติตนไม่เป็นไปตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจอย่างไร หรือเมื่ออยู่ในหน้าที่ราชการแล้วเกิดความเสียหายอย่างไร จนต้องเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ตัดสินใจเลือกกระทำการโดยใช้วิธีสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยอ้างเหตุผลในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ วรรคสอง บรรทัดที่ ๑๐ เพียงว่า “ถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้” เท่านั้น

การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีการเตรียมคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ล่วงหน้าก่อน แล้วเข้าพบนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ให้นายเศรษฐา ทวีสิน มีคำสั่งส่งตัวผู้กล่าวหากลับไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติในวันเดียวกันหรือต่อเนื่องกันกับที่มีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนโดยเร่งรีบคือวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ทั้ง ๆ ที่ผู้กล่าวหาไม่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ตำรวจ ก็เพื่อหวังประโยชน์ให้เข้าเงื่อนไขที่สองของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนที่กำหนดไว้ว่า “ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ” ดังปรากฏในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ วรรคสอง บรรทัดที่ ๑๐ ที่ระบุไว้ว่า “ถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้” มิฉะนั้นแล้วจะไม่เข้าเงื่อนไขของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๑) เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าถ้าให้ผู้กล่าวหาคงอยู่ในหน้าที่ราชการแล้วอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการอย่างไร หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่า ถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นอย่างไร อันจะเข้าหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗

ข้อ ๓ (๑) (๒) แล้ว จึงเป็นคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ โดยอาศัยอำนาจตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๑) และข้อ ๘ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถือได้ว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการเลือกกระทำการโดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ มีการออกคำสั่งและใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กล่าวหาและผู้อื่นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๑) และข้อ ๘ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหาและผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ให้ถ้อยคำยืนยันกับผู้กล่าวหาเองว่ามีการเตรียมคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ล่วงหน้า ๑ วัน ก่อนที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จะเข้าพบนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ให้ส่งตัวผู้กล่าวหากลับไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ย่อมทราบดีว่าผู้กล่าวหา ยังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ให้อยู่ในหน้าที่ราชการแล้วจะเกิดการเสียหายแก่ราชการ แต่กลับเสนอความเห็นสนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนในแนวทางว่า ถ้าให้ผู้กล่าวหาอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๖ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยอำนาจตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๘ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยอ้างอิงข้อกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขในการออกคำสั่งได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ทำให้คำสั่งดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ไม่สามารถใช้บังคับได้อีกต่อไป

ผู้กล่าวหาขอกราบเรียนว่า เดิมกฎหมายการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นไปตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ ที่บัญญัติไว้ว่า "ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้..." จึงได้มีการออกกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ โดยวางหลักเกณฑ์และวิธีการของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนไว้ ดังนี้ "...ข้อ ๓ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร.แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ (๒) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการ

สอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น (๓) ...” และ “ข้อ ๘ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๓ และมีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร.แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้...” อันแสดงให้เห็นว่า เจตนารมณ์ของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อน นอกจากจะมีเหตุจากการถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา อย่างใดอย่างหนึ่ง รวมทั้งถ้าให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ หรือมีเหตุจากผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นแล้ว ผู้มีอำนาจยังจะต้องพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว จึงจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ซึ่งก็สอดคล้องกับมาตรา ๘๗ วรรคสอง ของ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ที่บัญญัติเกี่ยวกับกรอบระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยยาวนานจนเกินสมควรไว้ว่า “ในการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๙๐ ให้พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสืบสวนหรือสอบสวน แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว จนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง”

จะเห็นได้ว่า ในการดำเนินการสอบสวนตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ กฎหมายฉบับเดิมไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดเอาไว้ เป็นเพียงสภาพบังคับให้ต้องพิจารณาสั่งการในครั้งแรกให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วัน สามารถขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ครั้ง แต่ละครั้งไม่เกิน ๖๐ วัน รวมแล้ว ๓๖๐ วัน หากยังไม่แล้วเสร็จก็ให้ดำเนินการในเรื่องนั้นจนกว่าจะเสร็จสิ้น ซึ่งหมายความว่าระยะเวลาการดำเนินการสอบสวนในแต่ละเรื่องอาจมีระยะเวลามากกว่า ๓๖๐ วัน เป็นกรอบระยะเวลาการสอบสวนที่ค่อนข้างยาวนานจนเกินสมควร อันเป็นเหตุต้องกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่า ถ้าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจสามารถใช้ดุลพินิจจะสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้ ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๘ ดังกล่าว

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ฉบับใหม่ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในวาระเริ่มแรกให้สามารถนำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติ ก.ตร. ที่ใช้อยู่เดิมตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ฉบับใหม่ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๗๔ ที่บัญญัติไว้ว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติ ก.ตร. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติ ก.ตร. ที่ใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้” โดยในส่วนของคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้มีการเปลี่ยนแปลงเลขมาตราจากเดิม “มาตรา ๙๕” เป็น “มาตรา ๑๓๑” ซึ่งบัญญัติใหม่ว่า “ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง

ร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้..." แต่เนื่องจากปัจจุบันยังมิได้มีการออกกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และท้ายประกาศพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ที่มีการหมายเหตุไว้ว่า "เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕๘ ง.ด้านกระบวนการยุติธรรม (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ดำเนินการปฏิรูประบบประเทศด้านกระบวนการยุติธรรมให้เกิดผลในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับหน้าที่ อำนาจและภารกิจของตำรวจให้เหมาะสมและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจให้เกิดประสิทธิภาพ..." จึงต้องนำกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน

เมื่อได้พิจารณาเปรียบเทียบกรอบระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๗ ฉบับเดิม ที่มีกรอบระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยยาวนานจนเกินสมควร จนเป็นเหตุให้กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้มีอำนาจสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาเห็นว่า ถ้าการสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ให้สามารถสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนได้ กับกรอบระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๐ ฉบับใหม่ พบว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๐ ฉบับใหม่ มีความชัดเจนในเรื่องของกรอบระยะเวลาการสอบสวนทางวินัยที่น้อยกว่า มีมาตรการเร่งรัดให้มีการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่กระทำผิดโดยไม่ชักช้า รวมทั้งมีมาตรการลงโทษผู้บังคับบัญชาที่ไม่ได้มีการพิจารณาสั่งการภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๐ วรรคสองว่า "ในการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๔ หรือมาตรา ๑๒๕ ให้พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับสำนวนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ก็ให้ขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปนั้นพิจารณาสั่งการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว พร้อมทั้งให้ส่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นโดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวน"

จะเห็นได้ว่า ในการดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายฉบับใหม่มีการกำหนดระยะเวลาน้อยกว่า และมีระยะเวลาสิ้นสุดชัดเจน โดยการพิจารณาสั่งการในครั้งแรกให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน สามารถขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ครั้ง แต่ละครั้งไม่เกิน ๓๐ วัน รวมแล้ว ๑๒๐ วัน หากยังไม่แล้วเสร็จ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปจะสั่งการแทนภายใน ๓๐ วัน พร้อมสั่งลงโทษผู้บังคับบัญชาที่ไม่พิจารณาสั่งการภายใน ๑๒๐ วัน ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการสอบสวนเพียง ๑๒๐ วันเท่านั้น แตกต่างจากการดำเนินการสอบสวนของเดิมที่มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๖๐ วัน อันเป็นมาตรการเร่งรัดให้มีการพิจารณาโดยไม่ชักช้าและเป็นการคุ้มครองป้องกันไม่ให้ข้าราชการตำรวจที่มีได้กระทำความผิดวินัยได้รับความเสียหายจากการใช้ระยะเวลาสอบสวนที่ยาวนานจนเกินสมควร ประกอบกับในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุของการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ที่มีการบัญญัติเพิ่มเติมเป็นกฎหมายขึ้นมาใหม่ว่า ในการสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ผู้ใดพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องเป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนเท่านั้น ดังนั้น จากหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน จึงได้มีการเปลี่ยนแปลง ในเรื่องกรอบระยะเวลาการสอบสวนที่ชัดเจน สามารถดำเนินการแล้วเสร็จโดยเร็ว และเป็นการลดหรือยกเลิกการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เปลี่ยนเป็นให้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีข้อเสนอแนะก่อนจึงจะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ในสาระสำคัญ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งใช้อยู่เดิมในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๘ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๓ และผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้” ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ฉบับใหม่ ซึ่งเป็นผลให้ความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ถูกยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ลงนามในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ อันเป็นข้อกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขในการออกคำสั่งได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ทำให้คำสั่งดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ที่ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน ไม่สามารถใช้บังคับได้อีกต่อไปนับตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นวันออกคำสั่ง แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ยังนำคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ มาบังคับใช้กับผู้กล่าวหาอีก ถือได้ว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย การออกคำสั่งและใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กล่าวหาและผู้อื่นโดยไม่ถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหาและผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๓ ซึ่งรับผิดชอบเรื่องการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตรง ย่อมทราบเป็นอย่างดีว่า กรอบระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจได้เปลี่ยนแปลงไปจากกฎหมายเดิม อันเป็นเหตุให้กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งใช้อยู่เดิมในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ฉบับใหม่ ซึ่งเป็นผลให้ความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ถูกยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ แต่กลับเสนอเรื่องให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ อีก ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๗ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๗๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๘ และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนหรือกรอบของกฎหมาย

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจคือ (๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (๒) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำหรับตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา (๒) ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในส่วนราชการนั้น และ (๔) ผู้บังคับการ หรือตำแหน่งเทียบเท่า สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในส่วนราชการนั้น มีอำนาจสั่งข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ พักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๓๑ วรรคแรกได้ โดยเฉพาะในส่วน ของข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ได้ถูกกำหนดเงื่อนไขของการสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพิ่มเติมไว้ว่า ในระหว่างการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะนำเหตุของการถูกสอบสวนนั้นมา เป็นข้ออ้างในการดำเนินการใด ๆ ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะมี ข้อเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ที่บัญญัติไว้ว่า “ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการสอบสวน”

จะเห็นได้ว่า มาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ซึ่งอยู่ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย เช่นเดียวกับ มาตรา ๑๓๑ ได้กำหนดเงื่อนไขของการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ เฉพาะในกรณีถูกตั้งกรรมการสอบสวน ผู้มีอำนาจจะสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องเป็นไปตาม ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนเท่านั้น ส่วนกรณีการถูกต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้อง คดีอาญา บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้กำหนดให้การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องเป็นไปตาม ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้กล่าวหาเกี่ยวกับ พลตำรวจเอก สราวุฒิ การพานิช รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ ให้มีผลใช้บังคับวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ โดยระบุ ท้ายคำสั่งว่า ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ถือได้ว่าผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพลตำรวจเอก สราวุฒิ การพานิช รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็น คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวก่อนที่จะมีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหาเกี่ยวกับพลตำรวจเอก สราวุฒิ การพานิช รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็น

ประธานกรรมการสอบสวน มิใช่เป็นกรณีของการต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ส่วนที่มีการกล่าวถึงการถูกดำเนินคดีในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ด้วยนั้น เป็นเพียงรายละเอียดของพฤติการณ์ที่มีการตั้งกรรมการสอบสวนเท่านั้น ดังข้อความในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ที่ระบุว่า “โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รายงานว่าได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งกรรมการสอบสวน พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กับพวก กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นไปอย่างโปร่งใส...” จนสำนักนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหากลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหากพิจารณาตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๖ (๒) ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ สำหรับประธานกรรมการให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาไปด้วย และให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และตามกฎหมาย ก.ตร.ข้อ ๑๒ กำหนดว่า เมื่อประธานกรรมการได้รับเรื่องตามข้อ ๖ (๒) แล้ว ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป และการประชุมตามข้อ ๑๓ และกฎ ก.ตร.ข้อ ๑๕ กำหนดว่า (๑) การประชุมตามข้อ ๑๒ และ การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวน เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ทราบ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร... ซึ่งจากกฎ ก.ตร.ดังกล่าวเห็นได้เป็นที่ชัดเจนว่า ก่อนที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จะออกคำสั่งที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ จะต้องรอให้คณะกรรมการสอบสวนรับสำเนาคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ และรับทราบคำสั่งเสียก่อน โดยเฉพาะประธานกรรมการให้ส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาไปด้วย และให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานตามกฎหมาย ก.ตร.ข้อ ๖ (๒) และประธานกรรมการเมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๖ (๒) แล้ว ก็ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อวางแผนทางการสอบสวนต่อไป และต้องมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้กล่าวหากับพวกออกจากราชการไว้ก่อนต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ หลังจากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงสามารถใช้ดุลพินิจการสั่งให้ผู้กล่าวหากับพวกออกจากราชการไว้ก่อนได้ แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กระทำการอันเป็นข้อพิรุณและเป็นการเร่งรีบ ลุกสี่ลุกลน กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาได้รับหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓ (กน)/๔๗๕๑ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๔) แจ้งคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๕) ให้ผู้กล่าวหากลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โดยกองการเจ้าหน้าที่รับคำสั่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๕.๑๕ น. ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือแจ้งคำสั่งให้แก่ผู้กล่าวหาและส่งไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติในวันเวลาเดียวกัน เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวจากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๖) มีข้าราชการตำรวจจำนวน ๕ นาย ถูกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดย

ผู้กล่าวหาอยู่ในลำดับที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้กล่าวหาที่ ถูกพาดพิงเกี่ยวกับความผิดฐานสมคบกันฟอกเงินเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันฟอกเงิน ทั้งนี้ในวันเวลาเดียวกันหรือ ต่อเนื่องกัน โดยไม่รอการดำเนินการในการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ส่งให้แก่ประธานกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการ สอบสวนเพื่อรับทราบคำสั่งเสียก่อน และไม่รอการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนเพื่อกำหนดแนวทางในการ สอบสวนวินัยต่อผู้กล่าวหาตามกฎหมาย ก.ตร.ข้อ ๖ (๒) และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้กล่าวหาทราบ รวมทั้งไม่มีข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้กล่าวหากับพวกออกจากราชการไว้ก่อน เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๗๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ประกอบกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๘ และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ออกคำสั่งสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ออกคำสั่งให้ผู้กล่าวหากับพวกออกจากราชการไว้ก่อน โดย ไม่ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ อันเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออก จากราชการไว้ก่อนด้วย

การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่เลือกกระทำการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ให้ผู้กล่าวหากับพวกออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ผ่านกระบวนการ ดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนและเงื่อนไขของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกสอบสวนออกจากราชการไว้ ก่อนตามความในมาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ ที่ต้องให้คณะกรรมการ สอบสวนพิจารณาเห็นความเห็นหรือมีข้อเสนอแนะเพื่อมิให้กระทบสิทธิของผู้กล่าวหาก่อน อีกทั้งผู้กล่าวหาได้เคยมี หนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๗) และวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ (ตาม เอกสารแนบท้าย ๑๘) ขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ปฏิบัติตามกฎหมายกรณีออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ และที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ก็ยังไม่ดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งคืนสิทธิ ประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับผู้กล่าวหาที่ได้รับผลกระทบ อันมีเจตนาที่แสดงให้เห็นว่ามีการปล่อยปละละเลยการปฏิบัติตาม หน้าที่ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ ทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มี หน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหาและผู้ที่ถูก สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และยังเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๓ ซึ่งรับผิดชอบเรื่องการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่เสนอแนะให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการให้ ถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการหรือกรอบของกฎหมาย ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่ง หน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็น ผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๘ ระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ด้วยการละเลยไม่ควบคุมสั่งการให้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาเว็บ พนันออนไลน์ BNKMASTER ในคดีอาญา ๓๔๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ซึ่งเป็นอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๐ วรรค

สอง และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้กล่าวหาขอทราบเรียนว่า ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการที่ ๔ ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๕๙๓/๒๕๖๖ ได้มีการนำพยานหลักฐานและผู้ต้องหาที่เป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ ของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ ที่ได้ส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไปก่อนแล้ว ไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ให้ดำเนินคดีผู้กล่าวหาเกี่ยวกับมีส่วนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับเว็บพอร์ทัลออนไลน์ชื่อ BNKMASTER ตามคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนอีก ผู้กล่าวหาจึงใช้สิทธิร้องความเป็นธรรมเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาเว็บพอร์ทัลออนไลน์ BNKMASTER ในคดีอาญา ๓๙๑/๒๕๖๖ ที่เข้าซ้อนกับคดีอาญา ๗๒๔/๒๕๖๖ ซึ่งเป็นอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามกฎหมาย จนปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนตำรวจอาชญาบัตร ได้นั่งโต๊ะแถลงมีการประกาศออกสื่อมวลชนทั่วไปในแนวทางว่า “ตนเองกับผู้กล่าวหาไม่มีความขัดแย้งกัน ส่วนเรื่องที่มีการกล่าวหาผู้กล่าวหา นั้น จะส่งสำนวนการสอบสวนทุกคดีไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ” (ตามเอกสารแนบท้าย ๑๙) แต่เนื่องจากนาย เศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ให้ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล และผู้กล่าวหาไปปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล จึงยังไม่ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้ทราบเรียนข้างต้น ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทนตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ กลับละเลยไม่ควบคุมสั่งการให้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาเว็บพอร์ทัลออนไลน์ BNKMASTER ในคดีอาญา ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ซึ่งเป็นอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามที่พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล ได้พิจารณาและประกาศออกสื่อดังกล่าวข้างต้น จนกระทั่งวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาจึงมีหนังสือไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ (ตามเอกสารแนบท้าย ๒๐) ขอให้พิจารณาถึงการกระทำของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนว่า เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลใดในคดีอาญาอย่างเท่าเทียมกันหรือไม่ เป็นไปตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนหรือไม่ และขอให้ควบคุมการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ และคดีอาญาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องกันไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. และขอให้พนักงานสอบสวนยุติการสอบสวนคดีดังกล่าว แต่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ละเลยไม่พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ซึ่งผู้กล่าวหาจะชี้ให้เห็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ ๑ และกรอบระยะเวลาการพิจารณาเมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการสอบสวนอีกส่วนหนึ่งตามรายละเอียดในข้อ ๕.๙ ที่จะกล่าวต่อไป

ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาได้มีหนังสือไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ (ตามเอกสารแนบท้าย ๒๑) เน้นย้ำให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ยังไม่แจ้งผลดำเนินการให้

ผู้กล่าวหาทราบอีก ซึ่งบ่งชี้ได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ มีเจตนาจงใจประวิงเวลาไม่สั่งการให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามอำนาจหน้าที่ เพื่อรอโอกาสให้พนักงานสอบสวนขอศาลออกหมายจับผู้กล่าวหา และใช้เป็นเหตุในการออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้กล่าวหา แล้วนำเหตุของการถูกตั้งกรรมการสอบสวนนั้นออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ สั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน และเมื่อผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗ ได้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๗ ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.ทันที จึงมีอาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ประวิงเวลาไม่สั่งการให้ส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเพื่อหวังผลประโยชน์ให้ ผู้กล่าวหาได้รับความเสียหายและตนเองจะเป็นผู้มีอาวุโสระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลำดับที่ ๑ แทนผู้กล่าวหา เพราะหากผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าไปกำกับดูแลตามอำนาจหน้าที่แล้วก็จะพบว่า สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๗ ซึ่งร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ มีการนำพยานหลักฐานและผู้ต้องหาที่เป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ อันเป็นคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร้องทุกข์หรือกล่าวโทษตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๓๐ วรรคสอง มาตรา ๖๑ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา ที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการสะดุดหยุดอยู่และหยุดลง และส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการในการที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งของ ผู้กล่าวหาซึ่งเป็นรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอาวุโสอยู่ในลำดับที่ ๑ ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งรับผิดชอบเรื่องการดำเนินการทางกฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ละเลยไม่เร่งรัดและเสนอแนะให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหา ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

๕.๔ ระหว่างวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เมื่อผู้กล่าวหามีการร้องเรียนเกี่ยวกับการสอบสวนภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

ผู้กล่าวหาเห็นว่า เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการที่ ๔ ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๕๙๓/๒๕๖๖ ได้มีการนำพยานหลักฐานและผู้ต้องหาที่เป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ ของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ ที่ได้ส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไปก่อนแล้ว ไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ให้ดำเนินคดีผู้กล่าวหากับพวกว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับเว็บพนันออนไลน์ชื่อ BNKMASTER ตามคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนอีก อันการดำเนินคดีอาญาซ้ำซ้อนกับ

คดีอาญา ๗๒๔/๒๕๖๖ ซึ่งเป็นอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามกฎหมาย ในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาจึงได้มีหนังสือไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งรักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจ, เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็น เจ้าพนักงาน/หัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร เพื่อขอให้พิจารณาถึงการกระทำของคณะพนักงานสืบสวน สอบสวนว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลใดในคดีอาญาอย่างเท่าเทียมกัน หรือไม่ เป็นไปตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนหรือไม่ และขอให้ควบคุมการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ของ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๖ และคดีอาญาอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องกันไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. และขอให้พนักงานสอบสวนยุติการสอบสวนคดีดังกล่าว แต่ ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรม ไม่ได้แจ้ง ผลการดำเนินการให้ผู้กล่าวหาทราบ ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาได้มีหนังสือไปถึงผู้ถูกร้องที่ ๑ เน้นย้ำ ให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ยังไม่แจ้งผลการดำเนินการให้ ผู้กล่าวหาทราบอีก หากพิจารณาจากคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ บทที่ ๒ การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖ การสอบสวน ที่ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเมื่อมีการร้องเรียน เกี่ยวกับการสอบสวน ดังนี้ (ตามเอกสารแนบท้าย ๘) “๖.๑๓ การปฏิบัติเมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการสอบสวน ๖.๑๓.๑ ในกรณีมีผู้เสียหาย ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา สามी ภริยาหรือญาติของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง กับคู่กรณี ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสอบสวนดำเนินคดีอาญา หรือ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน เห็นว่าคู่กรณีอาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้เป็นหน้าที่ของ ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นให้ความสนใจรีบพิจารณาสั่งการให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นรีบ รายงานถึงผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปอีกหนึ่งชั้น ได้ทราบโดยมิชักช้าว่าได้สั่งการไปประการใดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ ของผู้บังคับบัญชาผู้รับรายงานดังกล่าวติดตามผลการปฏิบัติ และสั่งพิจารณาการแก้ปัญหาเพื่อให้การสอบสวนเป็นไป โดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ๖.๑๓.๒ เมื่อเห็นว่ามีเหตุอันสมควรให้ผู้บังคับบัญชาเรียกสำนวนการสอบสวนมา ตรวจสอบและพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร โดยรับผิดชอบทำการสอบสวนเสียเอง หรือสั่งการให้พนักงานสอบสวน ชั้นผู้ใหญ่รับผิดชอบทำการสอบสวนเสียเอง หรือสั่งให้เข้าไปควบคุมการสอบสวนอย่างใกล้ชิดโดยมิชักช้า เพื่อกำกับ ดูแลให้การสอบสวนคดีนั้นเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว บริสุทธิ์ยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ๖.๑๓.๓ ให้ผู้บังคับบัญชาของ พนักงานสอบสวนที่ได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรม แจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นให้ผู้กล่าวหาเรียนทราบ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียน และจะแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบอีกครั้งหลังจากเสร็จสิ้น กระบวนการ” จากคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องให้ความสนใจ รีบดำเนินการแก้ไขและต้องรีบ สั่งการให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม พร้อมแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นให้ผู้กล่าวหาเรียน ทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียน การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้กล่าวหาไม่ได้ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจดังกล่าวโดยทันที จึงเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ หรือปฏิบัติโดย มิชอบ โดยมีเจตนาให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา ส่งผลให้ผู้กล่าวหาไม่ได้รับความเป็นธรรมในคดีอาญาที่มาจาก กระบวนการสอบสวนไม่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก ทั้งนี้ หาก ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ แต่เข้าไปกำกับ ดูแลอย่างใกล้ชิดก็จะพบว่าการกระทำของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง

ภายหลังจากที่ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้กล่าวหา และมีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แล้ว ในวันรุ่งขึ้นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนได้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.ทันที อันมีพฤติการณ์ส่อเจตนาประวิงเวลาเพื่อให้ผู้กล่าวหาได้รับความเสียหายก่อน การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา ในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งรับผิดชอบเรื่องการค้าเงินการทางกฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปล่อยปละละเลยไม่เร่งรัดและเสนอแนะให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหา ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ และใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา และเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีการกระทำความผิด

ข้อ ๖. สำหรับมูลเหตุจูงใจหรือมีเจตนาพิเศษที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ต้องการให้ผู้กล่าวหาถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้กล่าวหาเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงและความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการรับราชการตำรวจ ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๖.๑ มาจากเรื่องที่ผู้กล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๗ เรียนนายกรัฐมนตรีและในฐานะประธานกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) และประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ร้องขอความเป็นธรรมและขอให้พิจารณาดำเนินการกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่า กระทำการปฏิบัติหน้าที่และหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย (ตามเอกสารแนบท้าย ๒๒) จากกรณีที่ผู้กล่าวหาถูกคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนพยายามกล่าวหาว่า ผู้กล่าวหาทำการกระทำความผิดร่วมกับผู้อื่นในความผิดฐาน “สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน” ตามคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน โดยผู้กล่าวหาเห็นว่า การกล่าวหาผู้กล่าวหาในคดีดังกล่าวเป็นการดำเนินการสอบสวนคดีอาญาซ้ำกับคดีอาญาที่ ๗๒๔/๒๕๖๖ ที่ได้มีการส่งสำนวนการสอบสวนไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจก่อนแล้ว แต่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนที่ได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรม ไม่ได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้กล่าวหาทราบ ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้กล่าวหาได้มีหนังสือไปถึงผู้ถูกร้องที่ ๑ เน้นย้ำให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ยังไม่แจ้งผลการดำเนินการ ให้ผู้กล่าวหาทราบอีก จากกรณีที่ผู้กล่าวหาหนังสือดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีนั้น จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ เกิดความไม่พอใจและมีสาเหตุโกรธเคืองในตัวผู้กล่าวหาได้

๖.๒ นอกจากนี้มูลเหตุจูงใจของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ไม่สั่งการและติดตามการตรวจสอบข้อเท็จจริงรวมทั้งไม่แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้กล่าวหาทราบเบื้องต้นภายในกำหนดระยะเวลา ๗ วัน (นับแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗) มีเจตนาแอบแฝงเพื่อหวังผลประโยชน์จากเรื่องที่ผู้กล่าวหาไม่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้มีอาวุโสลำดับที่ ๑ และเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๗๔ ซึ่งมีสิทธิได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในลำดับแรก หากประวัติการรับราชการของผู้กล่าวหาไม่มีมลทินและต่างพร้อมจากการถูกต้องหาคดีอาญาหรือกรรมการสอบสวน อาจเป็นประเด็นนำมาถกเถียงในเรื่องความประพฤติกติและความเหมาะสมระหว่างการประชุมคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้

อันจะส่งผลให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้มีอาวุโสลำดับที่ ๒ หลังผู้กล่าวหา และจะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ ก่อนผู้กล่าวหา เป็นผู้มีส่วนได้เสียและมีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแทนผู้กล่าวหา การปฏิบัติตนของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา จึงใช้วิธีการวางเฉยปล่อยให้เป็นไปตามกระแสของสื่อสังคม ไม่เข้าไปกำกับดูแลให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความถูกต้อง บริสุทธิ์ยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ทั้ง ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ ๑ อาศัยความขัดแย้งของข้าราชการตำรวจบางคน กับผู้กล่าวหา แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ในขณะที่เดียวกันเมื่อเห็นว่าคุณติอาญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเว็บพันออนไลน์มีจำนวนเงินและความเชื่อมโยงที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งจะต้องนำเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ใช้โอกาสนี้ก่อนที่จะไม่มีโอกาส เพราะหากผู้กล่าวหาถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็จะเป็นรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติผู้มีอาวุโสลำดับที่ ๑ แทนผู้กล่าวหาทันที เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ แล้ว ในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗ ได้มีการส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหาไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทันที จึงมีอาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้มีอาวุโสลำดับที่ ๒ มีเจตนาพิเศษจงใจใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย สั่งการให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น จงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมสั่งการไปทางใดทางหนึ่งและไม่อาจกล่าวได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้มีเจตนาจะแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะเช่นนี้ในโอกาสนี้

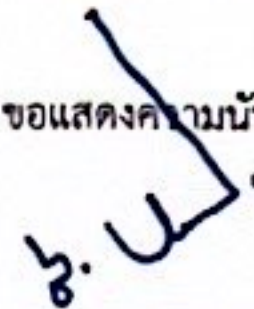
อนึ่ง ข้อกฎหมายที่ผู้กล่าวหาได้ยกขึ้นเพื่อกล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ กับพวก ดังกล่าวมาข้างต้นนั้น สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๓๗/๒๕๖๗ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน ที่ได้ให้คำวินิจฉัยไว้ว่า ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ได้เพิ่มหลักการใหม่ นอกเหนือจากมาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติว่า ในระหว่างการสอบสวนจะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างให้กระทบสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งในกรณีของผู้กล่าวหา มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีขึ้นในวันเดียวกันกับวันที่มีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน และการสอบสวนย่อมเป็นการกระทบสิทธิหลายประการของผู้กล่าวหา และได้สรุปในคำวินิจฉัยว่าการสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน จะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบสวนที่ตั้งขึ้น และให้พิจารณาเหตุแห่งการกระทบสิทธิของผู้กล่าวหา และความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน จึงจะชอบด้วยกระบวนการตามกฎหมาย และเป็นธรรมกับผู้กล่าวหา (ตามเอกสารแนบท้าย ๒๓) กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ จะมีคำสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน จะต้อง มีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งข้อเสนอแนะนั้นให้พิจารณาเหตุแห่งการกระทบสิทธิของผู้กล่าวหา และความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน

ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกคำสั่งที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เพื่อให้ผู้กล่าวหาออกจากราชการไว้ก่อน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยมีเจตนาให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา เพื่อหวังผลประโยชน์ให้เกิดกับตัวผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด โดยมีผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกระทำผิดและสนับสนุนให้มีการกระทำผิด

การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย

ทุจริต และเป็นเจ้าพนักงาน พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดี กระทำการในตำแหน่งเพื่อที่
 แก่งให้บุคคลใดต้องรับโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกรรม ตาม
 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
 ทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๒ และตามกฎหมายอื่น ที่อยู่ในอำนาจไต่สวนของ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้กล่าวหาจึงขอร้องเรียนมาเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน ว่าพฤติกรรมการ
 กระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ตามที่ได้กราบเรียนมาทั้งหมดนี้ เป็นความผิดตามที่กล่าวหาหรือไม่

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอให้ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่โดยเร่งด่วนเพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรม

ขอแสดงความนับถือ

 พลตำรวจเอก
 (สุรเชษฐ์ หักพาล)
 รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

โทร ๐๖๕-๓๕๔-๖๕๑๙

ผู้กล่าวหาขอชี้ช่องพยานหลักฐานเพื่อประกอบประเด็นข้อกล่าวหาข้างต้น ดังนี้

๑. พยานบุคคลที่รู้เห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดี

๑.๑ ผู้กล่าวหา เพื่อให้การข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย เกี่ยวกับเรื่องที่ร้องเรียนทั้งหมด

๑.๒ เลขาคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือตัวแทน เพื่อให้การเกี่ยวกับ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๓๗/๒๕๖๗

๑.๓ พลตำรวจเอก สราวุฒิ การพานิช เพื่อให้การการเกี่ยวกับ การทำงานของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗

๒. พยานเอกสารและพยานวัตถุ

๒.๑ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการมาปฏิบัติราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๒ แผ่น

๒.๒ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๘/๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจรักษาราชการแทน ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ แผ่น

๒.๓ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๒ แผ่น

๒.๔ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๙๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ แผ่น

๒.๕ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๐๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการมาปฏิบัติราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๒ แผ่น

๒.๖ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๙/๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายกรณีปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะเกี่ยวกับความขัดแย้งในเรื่องคดีของบุคลากรภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๒ แผ่น

๒.๗ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้รวมสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ จำนวน ๔ แผ่น

๒.๘ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ บทที่ ๒ การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖ การสอบสวน ที่ต้องแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นให้ผู้ร้องเรียนทราบภายใน ๗ วัน จำนวน ๒ แผ่น

๒.๙ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๙๑/๒๕๖๗ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อพิจารณาตามกฎหมาย จำนวน ๕ แผ่น

๒.๑๐ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๑๓ แผ่น

๒.๑๑ บทสัมภาษณ์ของ พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. จาก You Tube ช่อง VOICE TV เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๖ แผ่น

๒.๑๒ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๓ แผ่น

๒.๑๓ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจกลับไปปฏิบัติราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ รวมจำนวน ๑ แผ่น

๒.๑๔ หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี คำนวณที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓(กน)/๔๗๕๑ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจกลับไปปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๑ แผ่น

๒.๑๕ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๔๘/๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจกลับไปปฏิบัติราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ รวมจำนวน ๑ แผ่น

๒.๑๖ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๒ แผ่น

๒.๑๗ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน จำนวน ๓ แผ่น

๒.๑๘ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายกรณีออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๑๗๗/๒๕๖๗ และที่ ๑๗๘/๒๕๖๗ ฉบับลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑๔ แผ่น

๒.๑๙ ข่าวจากยูทูบ ค่วน!!! บิ๊กค่อ-บิ๊กโจ๊ก แกล้งคู่กันคดีเว็บพนันจบยังใจ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๓ แผ่น

๒.๒๐ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้รวมสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๖ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ จำนวน ๔ แผ่น

๒.๒๑ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอให้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๔๑/๒๕๖๗ ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อพิจารณาตามกฎหมาย จำนวน ๕ แผ่น

๒.๒๒ หนังสือของ พล.ต.อ.สุรเชษฐ์ หักพาล ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอความเป็นธรรมและขอให้พิจารณาคำเนิการกับ พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพชร จำนวน ๗ แผ่น

๒.๒๓ คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๓๗/๒๕๖๗ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน จำนวน ๖ แผ่น

๒.๒๔ ข่าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เผยแพร่ข่าวโดยกองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๑ แผ่น

๒.๒๕ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕

๒.๒๖ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

๒.๒๗ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๗